

Είναι κάτι που το παρατηρούμε όλοι όσοι κινούμαστε στη γειτονιά μας:

Οι μετανάστες που άλλοτε ζούσαν δίπλα μας, τριγυρνούσαν στους ίδιους δρόμους με μας ή δούλευαν εδώ, είναι πια σχεδόν εξαφανισμένοι. Όχι, δεν έφτασαν στον τόπο προορισμού τους ταξιδεύοντας με καράβι από το λιμάνι της Πάτρας· άλλωστε κάποιοι απ' αυτούς δεν είχαν καμία τέτοια πρόθεση και ήθελαν να φτιάξουν τη ζωή τους εδώ.

Όσοι δεν έκαναν τη χάρη στους λιμενόμπατσους και κατάφεραν να μην πνιγούν στα φαρμακονήσια και στις λευκάδες, έρχονται αντιμέτωποι με τη δεύτερη επιχείρηση (ψυχολογικής, αλλά και φυσικής) εξόντωσής τους, αυτή τη φορά μέσα στην ενδοχώρα του ελληνικού κράτους: τις φασιστικές επιχειρήσεις- σκούπες του Ξένιου Δία, που μαζεύουν και κρατούν φυλακισμένους στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης/κέντρα κράτησης χιλιάδες μετανάστες. Έγκλειστοι πίσω από ψηλούς τοίχους και συρματοπλέγματα, εκπαιδεύονται στον αργό θάνατο και στην έλλειψη οποιουδήποτε δικαιώματος. Με μόνο τους αδίκημα ότι δεν έχουνε χαρτιά. Ελάχιστη ποινή 18 μήνες. Μεγιστη, όση θέλει το κράτος.

Κατά την είσοδό τους στα κέντρα κράτησης, αν δεν είναι τυχεροί να τους υποδεχτεί κάποιος από τους λίγους ευαισθητοποιημένους δικηγόρους, τότε πέφτουν στην αγαπητή αγκαλιά δικηγόρων που έχουν μυριστεί και αυτοί, μαζί με όλους τους ενδιαφερόμενους (διοικητές, φύλακες κλπ) ότι στην υπόθεση υπάρχει χρήμα. Στοιβάζονται μέσα σε κτήρια, που αν πριν δεν ήταν κοντίνερ ή αποθήκες εμπορευμάτων, σίγουρα δεν διαθέτουν τις στοιχειώδεις απαιτήσεις υγιεινής. Η φαρμακευτική περίθαλψη επικεντρώνεται, κυρίως, στην χορήγηση derpon, ενώ τους δίνουν ψυχοφάρμακα με το τσουβάλι για να τους κρατάνε σε συνεχή αδράνεια. Η επικοινωνία με τον έξω κόσμο περιορίζεται στις επισκέψεις από αντιρατσιστικές οργανώσεις ή ξένων παρατηρητών. Προφανώς και απαγορεύεται η λήψη φωτογραφιών, ενώ ο τρόπος αντίδρασης τους, οι διαμαρτηρίες/εξεγέρσεις, καταστέλλεται με τον δέοντα σκληρό τρόπο. Αυτές οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης πολλές φορές οδηγούν στον θάνατο και στην αυτοκτονία.

Όταν φτάσει περίπου το 18μηνο, ανάλογα και τότε υπάρχει μεγάλη ζήτηση στις παραπλήσιες αγροτικές περιοχές, αποφυλακίζονται με ένα χαρτί που τους δίνει το ελεύθερο, για 6 μήνες, να φύγουν από την Ελλάδα. Διόλου τυχαία, αν βρίσκονται στην Δυτική Ελλάδα το μόνο μέρος που μπορούν να πάνε είναι το κάτεργο της Μανωλάδας (σας θυμίζουν κάτι οι τραυματισμένοι από σφαίρες μεταναστες εργάτες στα φραουλοχώραφρα της συγκεκριμένης περιοχής;). Όταν περάσει το εξάμηνο το κοντέρ μηδενίζει και η επιστροφή στα κέντρα κράτησης και ο χρόνος παραμονής εκεί ξεκινάει πάλι από το μηδέν.

Και έτσι η διαδικασία διαχείρισης των μεταναστών εργατών και εργατριών συνεχίζεται. Με την αδράνεια της πλειοψηφίας της κοινωνίας να οπλίζει τον κρατικό, παρακρατικό και κοινωνικό φασισμό. Γιατί αυτό είναι το πρόβλημα, όχι οι μετανάστες.

Αντιφασιστικός Πυρήνας

Αγίας Σοφίας - Νόρμαν

mail: agsofianorman@gmail.com

site: agsofianorman.squat.gr

Επίσης μπορείτε να μας βρείτε κάθε Πέμπτη 19-21:00 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤ6ΠΙΑ

Είναι κάτι που το παρατηρούμε όλοι όσοι κινούμαστε στη γειτονιά μας:

Οι μετανάστες που άλλοτε ζούσαν δίπλα μας, τριγυρνούσαν στους ίδιους δρόμους με μας ή δούλευαν εδώ, είναι πια σχεδόν εξαφανισμένοι. Όχι, δεν έφτασαν στον τόπο προορισμού τους ταξιδεύοντας με καράβι από το λιμάνι της Πάτρας· άλλωστε κάποιοι απ' αυτούς δεν είχαν καμία τέτοια πρόθεση και ήθελαν να φτιάξουν τη ζωή τους εδώ.

Όσοι δεν έκαναν τη χάρη στους λιμενόμπατσους και κατάφεραν να μην πνιγούν στα φαρμακονήσια και στις λευκάδες, έρχονται αντιμέτωποι με τη δεύτερη επιχείρηση (ψυχολογικής, αλλά και φυσικής) εξόντωσής τους, αυτή τη φορά μέσα στην ενδοχώρα του ελληνικού κράτους: τις φασιστικές επιχειρήσεις- σκούπες του Ξένιου Δία, που μαζεύουν και κρατούν φυλακισμένους στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης/κέντρα κράτησης χιλιάδες μετανάστες. Έγκλειστοι πίσω από ψηλούς τοίχους και συρματοπλέγματα, εκπαιδεύονται στον αργό θάνατο και στην έλλειψη οποιουδήποτε δικαιώματος. Με μόνο τους αδίκημα ότι δεν έχουνε χαρτιά. Ελάχιστη ποινή 18 μήνες. Μεγιστη, όση θέλει το κράτος.

Κατά την είσοδό τους στα κέντρα κράτησης, αν δεν είναι τυχεροί να τους υποδεχτεί κάποιος από τους λίγους ευαισθητοποιημένους δικηγόρους, τότε πέφτουν στην αγαπητή αγκαλιά δικηγόρων που έχουν μυριστεί και αυτοί, μαζί με όλους τους ενδιαφερόμενους (διοικητές, φύλακες κλπ) ότι στην υπόθεση υπάρχει χρήμα. Στοιβάζονται μέσα σε κτήρια, που αν πριν δεν ήταν κοντίνερ ή αποθήκες εμπορευμάτων, σίγουρα δεν διαθέτουν τις στοιχειώδεις απαιτήσεις υγιεινής. Η φαρμακευτική περίθαλψη επικεντρώνεται, κυρίως, στην χορήγηση derpon, ενώ τους δίνουν ψυχοφάρμακα με το τσουβάλι για να τους κρατάνε σε συνεχή αδράνεια. Η επικοινωνία με τον έξω κόσμο περιορίζεται στις επισκέψεις από αντιρατσιστικές οργανώσεις ή ξένων παρατηρητών. Προφανώς και απαγορεύεται η λήψη φωτογραφιών, ενώ ο τρόπος αντίδρασης τους, οι διαμαρτηρίες/εξεγέρσεις, καταστέλλεται με τον δέοντα σκληρό τρόπο. Αυτές οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης πολλές φορές οδηγούν στον θάνατο και στην αυτοκτονία.

Όταν φτάσει περίπου το 18μηνο, ανάλογα και τότε υπάρχει μεγάλη ζήτηση στις παραπλήσιες αγροτικές περιοχές, αποφυλακίζονται με ένα χαρτί που τους δίνει το ελεύθερο, για 6 μήνες, να φύγουν από την Ελλάδα. Διόλου τυχαία, αν βρίσκονται στην Δυτική Ελλάδα το μόνο μέρος που μπορούν να πάνε είναι το κάτεργο της Μανωλάδας (σας θυμίζουν κάτι οι τραυματισμένοι από σφαίρες μεταναστες εργάτες στα φραουλοχώραφρα της συγκεκριμένης περιοχής;). Όταν περάσει το εξάμηνο το κοντέρ μηδενίζει και η επιστροφή στα κέντρα κράτησης και ο χρόνος παραμονής εκεί ξεκινάει πάλι από το μηδέν.

Και έτσι η διαδικασία διαχείρισης των μεταναστών εργατών και εργατριών συνεχίζεται. Με την αδράνεια της πλειοψηφίας της κοινωνίας να οπλίζει τον κρατικό, παρακρατικό και κοινωνικό φασισμό. Γιατί αυτό είναι το πρόβλημα, όχι οι μετανάστες.

Αντιφασιστικός Πυρήνας

Αγίας Σοφίας - Νόρμαν

mail: agsofianorman@gmail.com

site: agsofianorman.squat.gr

Επίσης μπορείτε να μας βρείτε κάθε Πέμπτη 19-21:00 στον αυτοδιαχειριζόμενο χώρο ΑΝΑΤ6ΠΙΑ